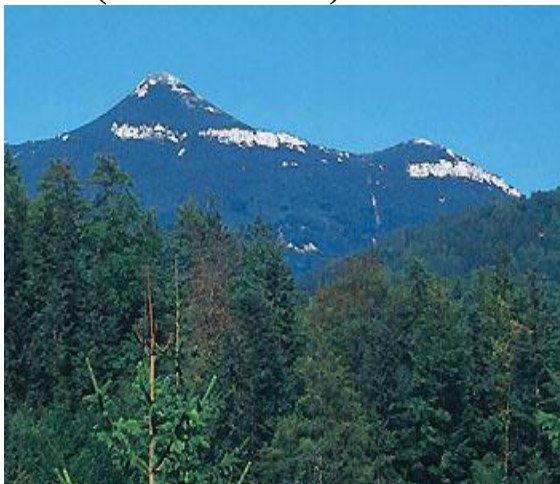

Snežnik

Nad dolino reke *Reke* se strmo dviguje kraški rob **Snežniške planote**, ki dosega skoraj 1000 m nadmorske višine (Kozlek – 997 m).

Ponekod je poraščen s prvotnim gozdom gabra in cera, največ pa je umetno posajen s črnim borom. Sam rob krasijo prepadne stene, na primer Podtaborska, Jasenska

Toliko o preteklosti. Začnimo z našim potepom. Stoletna skrbna nega teh kamnitih predelov je ustvarila samosvoj ekosistem, ki mu rečemo suhi travniki. In ti so res nekaj posebnega. Ljubitelj cvetja ne sme zamuditi časa, ko travniki vzcvetijo.

Cveti skoraj vsak kamen. Velja se potruditi in odpreti oči, pogledati pod grm, za kamen, v vrtačo in srce vam bo pelo ob silni lepoti. Časa za ogled pa ni ravno veliko. Cvetenje začne v prvi polovici maja na nižje ležečih in konča sredi junija na višjih travnikih. Če boste zamudili, vas bosta pričakala le pust kamen in ožgana suha trava. O lepoti naj govori fotografija.

Rob skriva številne kraške doline in vrhove. V preteklosti so vse te površine kosili, na tistih, ki so bližje vasem, pa so pasli živino. Domačini jih imenujemo »gure«.

Prva pomladanska luna

V dolini je že prava pomlad. Pomladna luna je letos pač pozna. Držimo dano besedo in jo gremo pozdravit na našo "sveto goro" Snežnik.

Popoldne je na Sviščakih že kar nesramno toplo, sneg pa zelo neprijeten za hojo, kot bi hodili po blatu. Dobrodošle so zaplate tele zemlje. Na robu gozdne meje se teloh predaja močnemu soncu.

Na sedlu nas čaka presenečenje. Res močno sonce tako hitro topi sneg, da voda ne utegne ponikniti in po stezi se vije pravi mali hudournik. Vsekakor enkratni pogled; potok sredi snežniškega krasa.

Snežniško rastlinstvo

Poleg tega, da je Snežnik najvišji vrh izven slovenskih Alp in ponuja vzpon ter obširni razgled, je tudi eden najbolj obetavnih ciljev za botanično ekskurzijo. Na njem lahko najdemo več v Sloveniji redkih ali samo na Snežnik omejenih rastlin ter floristično in ekološko zelo različne rastlinske združbe.

Lepničevolistni grintavec
(*Scabiosa silenifolia*)

Lepničevolistni grintavec je rastlina s tipično ilirsko oz. balkansko-apeninsko razširjenostjo. Na Snežniku sta ga prva našla tržaška botanika M.Tommasini in B.Biasoletto leta 1843. Slednji je o nekaj ekskurzijah napisal obširno poročilo ter mu leta 1846 dodal prvi tiskan seznam snežniške flore.

LEPOTE SNEŽNIKA LEPOTE SNEŽNIKA

Višja strokovna šola
Šolski center Srečka Kosovela Sežana